

1972 ஏப்ரல் 6]

(2) அறிவிப்புகள்.

(அ) தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்த (நிலவுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு வரையறுத்தல்) மூன்றாம் திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/72).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தமிழ் நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்த (நிலவுடைமைக்கு உச்சவரம்பு வரையறுத்தல்) மூன்றாம் திருத்த சட்ட முன்வடிவை பேரவையின் ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்வதற்கு ஆளுநர் அவர்கள் தம் இசைவைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

(3) அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்.

(அ) தமிழ் நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்த (நிலவுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு வரையறுத்தல்) மூன்றாம் திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/72.)

THE HON. THIRU S. MADHAVAN : Mr. Speaker, Sir, I beg to move that the concurrence of the Legislative Council be obtained for setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 36 members (24 Members from the Assembly and 12 Members from the Council) to consider the Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Third Amendment Bill 1972 * (L.A. Bill No. 19 of 1972) and that the following members of this House be selected to serve on such a Joint Select Committee. Names of Members will be furnished later.

Under Section 73 (i) of the (Tamil Nadu Land Reforms Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961, the ceiling limit will not apply to any land held by—

(a) any charitable or educational institution of a public nature;

(b) any trust;

(c) any University constituted by any law.

* published in the Tamil Nadu Government Gazette extraordinary, dated 3rd April 1972.

[Thiru S. Madhavan]

[1972 ஏப்ரல் 6]

According to Section 3(49) "Trust" means trust for a public purpose of a religious or charitable or of an educational nature and any temple, math, mosque, church or other place, by whatever name known which is dedicated to or for the benefit of or used as of right by any community or section thereof as a place of public religious worship. Section 2 of the Act says that nothing contained in the Act shall apply to lands held by religious trusts of a public nature.

In the budget speech presented on the 1st March 1972, the Chief Minister announced that all exemptions in favour of trusts created after the 26th January 1950, the date on which our Constitution came into force would be withdrawn except for a limited extent to be allowed for trusts for educational purposes and medical facilities.

The Government have examined the matter further. They have decided that lands held by religious institutions as patta lands should be continued to be exempted from the Land Ceiling Act. They have also decided that 'trust' as such need not continue to be exempted whether such 'trust' is created before or after the 26th January 1950. However, the Government have examined the requirements of various colleges, High Schools and Hospitals in the State. After taking all relevant aspects into consideration, they have decided that in the case of Colleges, which are mentioned in Part I of Schedule I of the Bill, the ceiling area shall be 60 standard acres. In the case of High Schools which are mentioned in Part II of Schedule I of the Bill, the ceiling area shall be 20 standard acres. In the case of hospitals mentioned in part III of Schedule I of the Bill, the ceiling area shall be the extent of land held by such hospitals as on the 1st March 1972. These hospitals cannot acquire in future any land in excess of the land already held by them on the 1st March 1972.

The Bill seeks to achieve the above objects.

As this is an important measure relating to land reforms, the Government have decided to refer the Bill to a Joint Select Committee of Legislators of both the Houses for detailed scrutiny.

I commend the motion for referring the Bill to a Joint Select Committee for the acceptance of the House.

1972 ஏப்ரல் 6]

[திரு. செ. மாதவன்]

இக்குழுவின் அங்கத்தினர்களாக, கீழ்க்கண்ட மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள்
பணியாற்றுவர் :-

மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்.

திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம்.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி.

திரு. கே. கந்தசாமி.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்.

திரு. கு. அ. பொம்மன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து.

திரு. டி. இராசரத்தினம்.

திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம்.

திரு. பொன் சொக்கலிங்கம்.

திரு. கோ. இளங்கோவன்.

திரு. எஸ். நல்லசாமி.

திரு. வி. பழனிவேலு.

டாக்டர் எஸ். ஏ. சின்னராசு.

திரு. ஆலடி அருணா.

திரு. ஆ. முனியாண்டி.

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா.

திரு. எல். கணேசன்.

திரு. மு. இராமன்.

திரு. மா. மீனாட்சிசுந்தரம்.

திரு. கு. காமாட்சி.

திரு. மு. பழனிவேலன்.

திரு. இரா. மாணிக்கவாசகம்.

திரு. என். கே. பழனிசாமி: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதா
கொண்டு வந்ததின் நோக்கம் எவ்வாறு இருந்தாலும் இந்த டிராஸ்டிகள் எடுப்பது
என்பது மிகவும் ஆதரவு கொடுக்கக்கூடியது. ஏனென்றால் இந்தக் கட்சி,

442 தமிழ் நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்த (நிலவுடமைக்கு உச்ச வரம்பு வரையறுத்தல்) மூன்றாம் திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/72)

[திரு. என். கே. பழனிசாமி]

[1972 ஏப்ரல் 6]

திராவிடக் கழகம், ஆரம்பக் காலத்திலிருந்தே மடங்களைப்பற்றியும் ஜமீன்தார்களைப்பற்றியும் அவர்கள் செய்யும் ஊழ்களைப்பற்றியும், ஜனங்கள் மத்தியில் ஒரு பெரிய ஆகர்ஷணம் இருந்தது. இன்றைய தினம் அவர்கள் அரசாட்சிக்கு வந்த காரணத்தால் இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்து இருக்கிறார்கள். இது ஒரு பகுதி தான். அது முழுமையாக இல்லை. மடங்களையும் கோவில்களையும் விதிவிலக்குச் செய்ததானது சரியல்ல. 1950-ம் வருஷத்திற்கு பின்னால் ஏற்பட்ட டிராஸ்டிகள்மட்டும் பாதிக்குமே ஒழிய அதற்கு முன்னால் ஏற்பட்ட டிராஸ்டிகள் பாதிக்காது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். 1950-ம் வருஷத்திற்கு முன்பு ஏற்பட்ட டிராஸ்டிகளையும் எடுத்துக் கொள்வதற்கு அரசியல் சட்டத்தில் பண்ட மெண்டல் ரைட்ஸ் பிரகாசம் . . .

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : நான் தந்த அறிக்கையில் முதலமைச்சர் அவர்கள் அப்படி அறிவித்திருந்தாலும், அதற்கு முன்னால் ஏற்பட்ட டிராஸ்டிகளையும் சேர்த்து இந்த சட்டம் கொண்டு வரப்படும் என்று நானே சொல்லியிருக்கிறேன். கொண்டு வந்ததைக் கொண்டுவரப்படவில்லை என்று அவர்கள் சொல்ல வேண்டாம்.

திரு. என். கே. பழனிசாமி : கோவில்கள், மடங்கள், இன்னும் இம்மாதிரி இருக்கக்கூடிய ஹெரிடிடரி டிராஸ்டிகள் ஆகியவற்றைப்பற்றியும் செலக்ட் கமிட்டி விவாதித்துப் பரிசீலனைசெய்து, தகுந்த மாதிரி மாற்றத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஏற்கனவே ஹிந்து ரிலிஜியஸ் எண்டௌமெண்டு ஆக்டின்படி மடங்களுக்கு ஒரு அதிகாரி போட்டு, அந்த மடங்களிலெல்லாம் சரியானபடி பூஜை நடக்கிறதா, அந்தப் பணத்தை எவ்வாறு செலவு செய்கிறார்கள் என்று பார்ப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. ஏற்கெனவே செய்துகொண்டிருந்தவர்கள், இம்மாதிரி எடுக்கப் போகிறோம் என்று சொன்னால், அவர்கள் 'நாங்கள் தனியாக ஆட்கள் போட்டிருக்கிறோம், அதைப்பற்றிப் பரிசீலனை செய்கிறோம், ஏற்கனவே காங்கிரஸ் ஆண்ட காலத்தில் அதற்காக அதிகாரிகளைப் போட்டிருந்தார்கள், அந்த மடங்களில் சரியாக நிர்வாகம் நடக்கிறதா, இல்லையா என்று பார்ப்பதற்கு, அதே முறை கண்டினியூ ஆகிறது என்று' சொல்லலாம். மடங்களை எடுத்துக் கொண்டால் தர்மபுரம் ஆதினம் தமிழ் வளர்ச்சிக்காக ஏற்பட்டது. அதற்கு 60,000 ஏக்கர்களுக்கு மேல் இருக்கிறது. அந்த மடம் தமிழுக்காக என்ன செய்திருக்கிறது? வருஷத்திற்கு ஒரு முறை ஒரு கூட்டம் நடத்தி, சில பேர்கள் கூடி ஏதோ முடிவு செய்கிறார்களேதவிர, தமிழ் வளர்ச்சிக்காக அந்த மடம் என்ன செய்கிறது? தர்மபுரி ஆதினத்தைச் சேர்ந்த பூமிகளைத்தவிர, அவர்கள் பல கோவில்களை எடுத்திருக்கிறார்கள்.

1972 ஏப்ரல் 6]

[திரு. என். கே. பழனிசாமி]

அந்தக் கோவில்களுக்குச் சேர்ந்த பூமிகள் அவர்களுடைய கட்டுப்பாட்டில் இருக்கின்றன. அந்தக் கோவில்களிலெல்லாம் யாரும் போக முடியாத மிகவும் மோசமான நிலை. வருடத்திற்கு ஒரு தடவை ஏதோ திருவிழா நடைபெறுகிறபோதுதான் மக்கள் போகிறார்கள். பாக்கி சமயங்களில் யாரும் அங்கே போவதில்லை.

ஆகவே, இம்மாதிரி ஏராளமான பூமிகளைச் சில பேர்கள் கையில் வைத்துக் கொண்டிருப்பதில் என்ன பிரயோசனம் என்றுதான் நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். அதுமட்டுமல்ல. செண்டிமெண்டல் அப்ஜெக்ஷன். சில பேர்கள் அப்படி மதத்தின் பெயராலும், சமயத்தின் பெயராலும் மக்களைச் சுரண்டுவதை எதிர்த்து வந்திருக்கக்கூடிய நமக்கு செண்டிமெண்டல் அப்ஜெக்ஷன் இருக்கிறது. அதிகப்படியான வருமானம் வராமல் போனாலும், செண்டிமெண்டல் அப்ஜெக்ஷன், அதாவது ராஜ மானியத்தை ரத்து செய்வதற்கு நமக்கு எல்லா ஜனங்களும் எப்படி ஆதரவு கொடுத்தார்களோ, அந்த முறையிலே மதத்தின் பெயராலும், சமயத்தின் பெயராலும் சுரண்டுவதை நாம் எதிர்க்கிறோம்.

அதுமட்டுமல்ல, திருவாடுதுறை ஆதினம் தமிழ் வளர்ச்சிக்காக என்ன செய்திருக்கிறது. முன்பெல்லாம் ரயில் வசதி கிடையாது. முன்பெல்லாம் அவர்களுடைய சொத்துக்களையெல்லாம் அடமானம் வைத்து விட்டு, காசிக்குப் போய் திரும்பி வந்து வாங்கிக்கொள்கிறோம் என்று இராமேசுவரத்திலிருந்து காசிக்குப் போய்விடுவார்கள். அம்மாதிரி அதிகமான பூமி ஒரு மடத்திற்கு சேர்த்திருக்கிறது. சமயத்தை வளர்ப்பதற்கு என்று அந்த மடம் இருக்கிறது. என்ன சமயத்தை வளர்த்தார்கள்? அதேமாதிரி சங்கராச்சாரியார் மடம் இருக்கிறது. இந்து மதத்தை வளர்ப்பதற்காக அந்த மடம் இருக்கிறது. எந்த அடிப்படையில் இந்து மதத்தை வளர்த்திருக்கிறார்கள்? அது மாத்திரமல்ல. மைசூரில் இருக்கக்கூடிய மடங்களுக்கு இங்கே பூமிகள் இருக்கின்றன. இந்தியா பூராவும் எடுத்துக்கொண்டால், தமிழ் மாநிலத்தில்தான் கோவில்களைச் சேர்ந்த பூமிகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. 41½ லட்சம் ஏக்கரா இருக்கிறது. சரியாக ஒழுங்காக பூஜை நடக்கிறதா, பரம்பரையாக நடக்கிற பூஜையா? ஜனங்கள் அதில் அதிகம் பேர்கள் கலந்து கொள்கிறார்களா? என்ற விஷயங்கள் இருந்தாலும், இந்த பூமிகளைத் திருத்தி அதிகமான உணவு உற்பத்தி பண்ணக்கூடிய முயற்சிகளில் ஈடுபடுகிறார்களா என்றால், இல்லை. சர்க்காரே கோவில்களுக்குச் சேர்ந்த பூமிகளை எடுத்துக்கொண்டு, பல கோவில்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய தஸ்திக் எமவுண்டு போல் இந்தக் கோவில்களுக்கும் கொடுக்க முடியும்.

444 தமிழ் நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்த (நிலவுடமைக்கு
உச்ச வரம்பு வரையறுத்தல்) மூன்றாம் திருத்த சட்ட முன்வடிவு
(சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/72)

[திரு. என். கே. பழனிசாமி]

[1972 ஏப்ரல் 6]

மேலும், பிரைவேட் டிராஸ்டிகள் என்று ஒரு குடும்பத்தினரே பல ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக ஒரு டிராஸ்டி ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அது பரம்பரையாகக் கடைசி மட்டும் அவர்கள் கையிலேயே இருக்கிறது. தகப்பன், தகப்பனுக்குப் பின்னால் மகன், இப்படிப் பரம்பரையாகவே அந்தக் குடும்பத்தினர் கையிலேயேதான் அந்தச் சொத்துக்கள் இருக்கின்றன. பிரைவேட் டிராஸ்டி என்று சொல்லிவிட்டு, தங்கள் சொந்தக்காரர்களையே இரண்டு பேர்களைப் போட்டுக்கொண்டு அதே ஆட்கள் அந்தசொத்தை அனுபவித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். ரூ. 10,000 20,000, 60,000 என்று வருமானம் வரக்கூடிய சொத்துக்களெல்லாம் ஹெரிடிடரி டிராஸ்டி என்ற பெயரால் வைத்துக்கொண்டு, இம்மாதிரிக் கோவில்கள் நடத்தப் படும் முறையைப் பரிசீலனை செய்து, அம்மாதிரி டிராஸ்டிகளையும் இந்த எக்ஸெம்ப்ஷனிலிருந்து நீக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, சர்க்கார் இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்ததற்குப் பாராட்டுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இம்மாதிரிச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருகிறபொழுது, இந்த சட்டத்திலிருந்து தப்புவது என்றே பல பேர்கள் பல காரியங்களைச் செய்து தப்பிவிடுகிறார்கள். அம்மாதிரி நில சீர்திருத்தச் சட்டத்திலிருந்து தப்பித்துக்கொண்டவர்களுையெல்லாம், இன்றைக்கு அந்தச் சட்டத்திற்கு உட்படுத்திக் கொண்டவரும் இந்த மசோதாவை நான் மனப் பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். அநேகம் பேர்கள் டிராஸ்டி என்ற பெயரால் தங்களுடைய சொத்துக்களையெல்லாம் மாற்றி வைத்துக்கொண்டு, அந்த டிராஸ்டி மூலமாக எந்தக் காரியங்களையும் செய்யாமல் சாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது அனைவருக்கும் தெரிந்த உண்மை. இம்மாதிரியான தவறான செய்கையை இவ்வளவு நாட்கள் நீடித்து வைத்து இருந்தாலும்கூட, இன்றையதினம் இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்து, அந்தச் சொத்துக்களை எடுத்து நிலம் இல்லாதவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்கு எடுக்கப் பட்டிருக்கும் முயற்சி பாராட்டத்தக்கது.

நாட்டில் இருக்கிற மதசார்பிலுள்ள, கடவுள் நம்பிக்கையுள்ள மக்களுடைய எண்ணங்கள் நமக்கு எதிராக இருக்குமோ என்ற காரணத்தினால், மடங்கள், கோவில்கள், மாதாகோவில்கள், பள்ளிவாசல்கள் ஆகியவைகளுக்குச் சொந்தமான சொத்துக்களையெல்லாம் நாம் இன்றைக்கு விட்டுவைத்திருக்கிறோம். அந்தச் சொத்துக்களையெல்லாம் நாம் எடுத்து உழுகின்றவர்களுக்குச் சொந்தமாகச் செய்வோமானால், ஏழை விவசாயிகளுக்குப் பயனாக இருக்கும். ஜனநாயகப் பூர்வமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு அரசு மக்கள் எப்படிக்கருதுகிறார்கள் என்பதைக் கருத்தில்கொண்டு சித்திக்கவேண்டிய அவசியம்

1972 ஏப்ரல் 6]

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

இருக்கிறது. கடவுள் நம்பிக்கையுள்ளவர்கள் நமக்கு எதிராகப் போய் விடுவார்களோ என்று அச்சாங்கம் எண்ணுவது ஒரு வகையில் சரிதான். இருந்தாலும் கோவில்கள் இருக்கக்கூடாது என்று நாம் கூறுவது கிடையாது, கோவில்களில் பூஜை நடக்கக்கூடாது என்று நாம் கூறுவது கிடையாது. அதற்கான திருவிழாக்களை நடத்தக்கூடாது என்று நாம் கூறுவது கிடையாது.

ஆனால், அதற்கெல்லாம் நிலச் சொத்து தேவையில்லை என்று நாம் கூறு கிறோமேதவிர, கடவுள் வழிபாட்டிற்குக் குறுக்காக நாம் இருப்பது கிடையாது. இதை மக்களிடையே தேளிவுபடுத்திவிட்டால், கடவுள் நம்பிக்கை உள்ளவர்கள், மடம், கோவில்கள் இவைகளுக்குச் சொந்தமான சொத்துக்களை எடுத்துக் கொள்ளச் சட்டம் கொண்டுவருகிறபொழுது நிச்சயம் நமக்கு உறுதுணையாக இருப்பார்கள் என்பதில் சந்தேகம் கிடையாது. ஆகையினால், நம்முடைய எண்ணம் எல்லாம் நில உற்பத்திக்குத் தடங்கலாக எந்த உரிமையும், நில உரிமையும் இருக்கக்கூடாது என்பதேதவிர, கோவில்களுக்குச் சொத்து இருக்கக்கூடாது, வழிபாடுகள் இருக்கக்கூடாது என்பது அல்ல நமது குறிக்கோள். அதை வைத்துப் பார்க்கிறபொழுது, கோவில்களுக்கு மடங் களுக்குச் சொந்தமான நிலங்களை எடுக்கிறபொழுது, அதற்கு காம்ப்ளென் சேஷன் கொடுத்து, திருவிழாக்கள், பூஜைகள், வழிபாடுகள் இதெல்லாம் முறையாக நடைபெறுவதற்கு, இன்றைக்கு எப்படி. நடைபெறுகிறதோ அம்மாதிரியாகவே தொடர்ந்து நடைபெறுவதற்கு எல்லா வழிவகைகளையும் ஏற்பாடு செய்துவிட்டு, அந்தச் சொத்துக்களை எடுத்துப் பிரித்து உழவர் களுக்குக் கொடுப்பதில் தவறு கிடையாது. அம்மாதிரி நாம் செய்கிறோம் என்று மக்களிடையே அறிவிப்புச் செய்து, மக்களிடையே சொல்லி, அந்த சொத்துக் களுக்கெல்லாம் உச்சவரம்பு கட்டி, உச்ச வரம்புச் சட்டத்திற்கு உட்படுத்தினால், உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு அது ரொம்ப அனுசரணையாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய கருத்தாகும்.

தஞ்சை மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால், மூன்றில் ஒரு பகுதி மடங் களுக்கும், கோவில்களுக்கும் சொந்தமான நிலங்கள். அம்மாதிரி நிலங்களில் சாகுபடி செய்கிறவர்கள் புதிதாக முதலீடு செய்ய முடியாது. பம்பு செட்டுகள் போடவேண்டும், போர் வெல்கள் போடவேண்டும் என்றால் எப்படிக் கோவில் நிலங்களில் போடுவது? என்ன செய்வது? அதற்கு வேண்டிய அபிவிருத்தித் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்குக் கோவில் உடைமை என்று இருப்பது நமக்குத் தடங்கலாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலங்களை அபிவிருத்தி செய்வதில், ரொம்பச் சங்கடம் இருக்கிறது. நாட்டினுடைய பொருளாதார வளர்ச்சி அபிவிருத்திக்காக இந்தக் காரியங்களை நாம் செய்தாகவேண்டும்.

446 தமிழ் நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்த (நிலவுடமைக்கு உச்ச வரம்பு வரையறுத்தல்) மூன்றாம் திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/72)

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1972 ஏப்ரல் 6]

ஆகவே, கடவுள் நம்பிக்கையுள்ளவர்களுக்கெல்லாம் அந்த நிலங்களை எடுத்து நிலமில்லாதவர்களுக்குக் கொடுக்கும்போது, கோவில் பூஜைகள் எல்லாம் நிச்சயமாக நிற்காது, இன்றைக்கு நடக்கும் எல்லா காரியங்களும் தொடர்ந்து நடக்கும் என்று உறுதிமொழி கொடுத்து, அதற்கான சட்டத்தைச் சீக்கிரமே கொண்டுவருவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, having known that the Bill is going to be referred to a Select Committee, I did not want to speak on this Bill. But after hearing the speeches of two hon. Members, I am compelled to speak a few words on this important subject. I am one with the hon. Member, Thiru Marimuthu, when he says that land reforms should cover all lands whether it belongs to temples or mosques or churches, irrespective of religious denominations. But based on that excuse, the purpose for which religious institutions are created should not suffer as they are suffering in some other States because of hasty reforms. I think there was even a fast by the members of the Dewasom Board in some State.

In this connection, I would suggest that the Government can constitute an autonomous body which can take over all the lands belonging to various religious institutions and pay cash or some form of compensation, which can be deposited in fixed deposits of banks. If that is done there would not be any mismanagement of temple lands or properties. To-day, we know many people are anxious to get into temple committees because of the properties that are there and there is a lot of corruption there and I am not going to prove it today. But I know a house which would fetch a rent of Rs. 300 is let out for Rs. 25 and such things are happening in the year of grace, 1972. I leave it at that.

Then, the hon. Member, Thiru Palaniswami has stated that there are huge properties of temples. Sir, there are also a large number of temples in Tamil Nadu and this is the only State where there are such a large number of temples. There is no comparison between our temples and those temples in U.P. and the Punjab. So naturally temple properties are very huge in our State. But no religious person will object to these properties being taken and compensation being paid for them. As the

1972 ஏப்ரல் 6]

[Thiru K. M. Subramaniam]

amount will be under the Hindu Religious and Charitable Endowments Board, it cannot be misused. It has been stated that an institution that has been created for the improvement of Tamil is not being so but that the money is diverted for some other purpose. But it is the duty of the Board to see that it is not diverted for other purposes.

Then the hon. Member mentioned about Sankaracharya Mutt. I can tell him because, I am fairly connected with that Mutt, that although the income of the Mutt is Rs. 3,73,000.....

MR. SPEAKER: The hon. Member can discuss this matter in the Select Committee.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Yes, I will discuss it there.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல்: பொதுவாகவே நம்முடைய சட்ட மன்றத்தைப் பொறுத்தவரையில் பொறுக்குக் குழுவில் அங்கம் வகிப்பவர்கள் மன்றத்தில் இந்த விதமாகக் கருத்துக்களை வலியுறுத்திப் பேசுவதில்லை என்ற பழக்கம் இருந்து வருகிறது. ஆனால் நண்பர் கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் பொறுக்குக் குழுவில் இருப்பதாகக் கருதுகிறேன். அவர் தொடர்ந்து பேசுவது முறையா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Sir, it is not a point of order. It is a point of convention.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: That is my job பொதுவாக அரங்கண்ணல் அவர்கள் சொன்னார்கள் அப்படி ஒரு பழக்கம் இருந்து வருகிறது என்று. பழக்கம் நாளுக்கு நாள் மாறக்கூடியது. பொதுவாக இங்கே இருந்து வருகிற பழக்கம், பொறுக்குக் குழுவில் இருப்பவர்கள் இந்த விவாதத்தில் பங்கு கொள்வதில்லை. அத்துடன் நிறைய மசோதாக்கள் இருக்கின்றன. அதை அனுசரித்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஒத்துழைக்கவேண்டும். என்னேப் பொறுத்தவரை ஆட்சேபணையில்லை, நாளை தினம் சட்ட மன்றம் வைத்துக்கொள்வதாக இருந்தாலும்; ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் உற்சாகம் அந்த அளவு அமையவேண்டும். அங்கு உங்களுக்கு ராய்ப்பிருக்கும் காரணத்தால் சுருக்கமாக முடித்துவிடும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். கே. பழனிசாமி: பொறுக்குக் குழுவில் இருப்பவர்கள் விவாதிக்கக் கூடாது என்று சொல்வது, செலக்ட் கமிட்டியின் முடிவு வந்த பிறகு அதற்கு பின்னால் பொது விவாதத்தில் கலந்து கொள்ளக்கூடாது என்று இருக்கிறதேதவிர, செலக்ட் கமிட்டிக்குப் போகும் முன்பு விவாதிக்க வேண்டாம் என்று எங்குமே சொல்லவில்லை.

448 தமிழ் நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்த (நிலவுடமைக்கு உச்ச வரம்பு வரையறுத்தல்) மூன்றாம் திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/72)

[1972 ஏப்ரல் 6]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதிக்கவேண்டாம் என்று எங்கேயும் சொல்லவில்லை பேரவைத் தலைவர் அனுமதி கொடுத்தால். நீங்கள் சொன்னதும் 'பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர்' அல்ல; நண்பர் அரங்கண்ணல் சொன்னதும் 'பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர்' அல்ல.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Sir, out of the income of Rs. 3,73,000, more than Rs. 2½ lakhs are personal gifts sent to Thiru Sankarachariyar and for his personality and not derived out of the estate holding. That point should also be borne in mind. This is only to clarify some doubt raised by the hon. Member. Thank you, Sir.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : சார், இந்த நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத் திருத்த மசோதாவில் என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். எனக்கு முன்னாலே பேசிய கனம் மாரிமுத்து அவர்கள் சொன்னார்கள். 'கடவுளுக்கு எதற்காகச் சொத்து, நிலம்? அதற்குச் சொத்து தேவை கிடையாது. அதைப் பிரித்துக் கொடுக்கலாம். சொத்துக்களைப் பிரித்துக் கொடுப்பதால் திருவிழா நடக்காதா? பூஜை நடக்காதா?' என்று கேள்வி கேட்டார்கள். கோயிலுக்கு வருமானம் இருந்தால்தான் திருவிழா நடக்கும், பூஜை நடக்கும். வருவாய் இல்லையென்றால் எதுவுமே நடக்கப் போவதில்லை கடவுள் பேரால் பட்டா இருப்பதால் அங்கே இருப்பவர்களுக்கு என்ன சங்கடங்கள் இருக்கின்றன என்று புரியவில்லை. உற்பத்தி குறைகிறதா? கடவுளா உற்பத்தியைத் தடுக்கிறார்? அறங்காவலர்கள் சரியில்லை என்றால் உற்பத்தி பாதிக்கப்படுகிறது. அதற்கு நிர்வாகத்தைச் செம்மைப்படுத்த வேண்டுமேதவிர, எதோ கடவுளே, உற்பத்தி செய்யாதே; நீ உற்பத்தி செய் தால் எனக்குப் பிடிக்காது; ஆகையினால் தடுப்பது நான்தான் என்ற பாணியில் கனம் மாரிமுத்து அவர்கள் பேசுவதைப் பார்த்தால் விந்தையாக இருக்கிறது.

அங்கே 'போர் வெல்' போடனுமா? கிணறு வெட்டவேண்டுமா? சட்டத்தைத் திருத்திக் கொள்ளுங்கள். கூட்டுறவுச் சட்டத்தைத் திருத்தி கடவுள், மட சொத்துக்களில் உழைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் அதிக நாள் 'டென்னன்ட்சாக' இருந்தால் விதிவிலக்குக் கொடுத்து கடன் கொடுப்போம் என்று சட்டத்தைத் திருத்திக் கொள்ளட்டுமே. நிர்வாகத்தில் சட்டத்தைத் திருத்தும்போது, சொத்துக்களை எதற்காகக் கொடுத்தார்களோ கடவுள் வழிபாடு நடத்துவார்கள் என்று சொத்தை ஆண்டவனுக்கு எழுதி வைத்தார்களோ அது நடைபெற வேண்டும். நீண்ட நாள் 'கல்டிவேட்டிங் டென்னன்ட்ஸ்' இடத்தில் ஒப்படையுங்கள். அறங்காவலர்களுக்கு உத்தரவு போடுங்கள்.

1972 ஏப்ரல் 6] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

ஒழுங்காக குத்தகை அளந்தால் அவர்களை மாற்றக்கூடாது. பர்மனென்ட் டெனண்ட்ஸாக இருப்பவர்கள் கோயிலில் இருப்பவர்களுக்கு ஒழுங்காகக் குத்தகை அளந்தால் அவர்களை மாற்றக் கூடாது என்று போடுங்கள். இப்போது கடவுள் சொத்து என்றால் எது செய்தாலும் கேட்பதற்கு ஆள் இல்லை என்ற நிலைமை இருக்கிறது. இதைப் பார்க்கிறபோது

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: அம்மையார் அவர்கள் இவ்வளவு பிற்போக்கான கருத்தை எப்படிக் கொண்டார்கள் என்று என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. காலம் வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. குத்தகை. . .

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: Sir, I take strong objection to the word. 'பிற்போக்கு'. அவர்கள் எண்ணத்தில் எது முற்போக்கு என்று கருதுகிறாரோ அது எனக்கு பிற்போக்காத் தோன்றுகிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இதில் பிற்போக்குமில்லை ஒன்றுமில்லை. நீங்கள் முற்போக்குக் கருத்து என்று சொல்கிறீர்கள், பழைய காங்கிரஸ் என்று பெயர் வைத்துக்கொண்டு, வார்த்தைகள் எப்படியானாலும் செயலில் தான் இருக்கவேண்டுமேதவிர, வார்த்தையில் ஒன்றுமில்லை.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: நாங்கள் சொல்வது, யார் நிலத்தை உழு கின்றானோ அவனுக்கு முழுப் பலனும் கிடைக்கவேண்டும். நிலம் தனிப் பட்டவர்களுக்கு இருந்தாலும்கூட, அல்லது கோவிலுக்கு இருந்தாலும்கூட, யார் உண்மையாகக் கஷ்டப்படுகிறார்களோ அவர்கள் அதன் பலனைப் பெற வேண்டும். இதுதான் எங்கள் கருத்து. நிலத்திற்கும் அரசாங்கத்திற்கும் இடையே யாரும் இருக்கக்கூடாது. கோவில் நிலங்களை எல்லாம் அரசாங்கமே எடுத்துக்கொண்டு, அந்த நிலத்திலே உழைக்கின்றவர்களுக்கு, உழுவலர்களுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கவேண்டும். ஆலயங்களுக்கு நிலம் தேவையில்லை. இதுதான் எங்கள் கருத்து; அதுதான் முற்போக்கான கருத்து என்று நிபுணர்கள் பலரும் சொல்கிறார்கள்.

MR. SPEAKER: I am afraid the hon. Member Thiru A. R. Marimuthu is making a second speech.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: கடவுள் பெயரில் இருக்கக்கூடிய நிலங்களை எல்லாம் எடுத்துவிட்டால் பூஜை நடப்பது எப்படி என்று கேட்டார்கள். கோவில் பூஜை ஒழுங்காக நடைபெறுவதற்கும், மற்ற வழிபாட்டு முறைகளுக்கும் தேவைப்படுகின்ற அளவுக்கு, காம்ப்ன்சேஷனாகக் கொடுத்தால் போதும்.

450 தமிழ் நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்த (நிலவுடமைக்கு உச்ச வரம்பு வரையறுத்தல்) மூன்றாம் திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/72)

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1972 ஏப்ரல் 6]

அம்மையார் அவர்கள் அது கூடாது என்றும் குத்தகை கொடுத்துக் கொண்டே இருக்கவேண்டுமென்றும் கூறுகிறார்கள். அது பிற்போக்கான கருத்து.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தனி மனிதனுக்கு என்று குத்தகை செலுத்திக்கொண்டே இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. கோவில் நிலத்தைப் பயிர் செய்கின்றவர்கள், ஒழுங்காகக் கோவில் நிலத்திற்குக் குத்தகை செலுத்தி வந்தால் அவர்களை வெளியேற்றக்கூடாது; அந்த நிலத்தை அவர்களே பெர்மனென்டாக வைத்துக்கொள்ளலாம் என்ற வகையில் சட்டத்தை வேண்டுமானால் திருத்திக்கொள்ளலாமே. தனி நபரிடம் இருக்கக்கூடிய நிலத்தை வேண்டுமானால் எடுத்துக்கொள்ளட்டும். அதை விட்டுவிட்டு, கோவில் நிலத்தை அரசாங்கம் எடுத்து, பகிர்ந்து கொடுத்துவிட்டு, கோவில் செலவுகளுக்கு காம்ப்னேஷன் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக கோவில் பெயரிலேயே நிலத்தை வைத்துவிட்டு, பயிரிடுகின்றவர்களை பெர்மனென்ட் டெனன்ட்ஸ் என்று வைத்து, வருமானத்தில் ஒரு பகுதியைக் கோவிலுக்குக் கொடுப்பதில் தவறில்லை. அது பிற்போக்கான கருத்து அல்ல. பல இடங்களில் கோவில் நிலங்களிலிருந்து ஒழுங்காகக் குத்தகை வசூலிக்க முடியாமல் இருக்கிறது; குத்தகை செலுத்தாமலேயே இருந்து வருகிறார்கள். கோவில் நிர்வாகம் சரியாக இருந்தால் ஏன் ஒழுங்காகக் குத்தகை கிடைக்காமல் இருக்கிறது? ஒழுங்காக வசூல் செய்வதற்குள்ள திறமை கோவில் நிர்வாகத்தினருக்கு இல்லாதது தான் இதற்குக் காரணம்.

கம்யூனிசவாதிகள் சொல்வதெல்லாம் முற்போக்கான கருத்து என்று சொல்லமுடியாது. இங்கே உழைப்பவனுக்குத்தான் நிலம் சொந்தமாக இருக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். கம்யூனிச நாடாகிய ரஷியாவிலேயே உழைப்பவனுக்கு நிலம் சொந்தம் என்று இல்லையே; உழைப்பவன் பலனைத்தான் பெற முடிகிறது. அப்படி இருக்கும்போது இங்கேமட்டும் எப்படி உழைக்கின்றவனுக்கே நிலத்தை சொந்தமாக்கவேண்டுமென்று கூற முடியும்? (திரு. மணலி சி. கந்தசாமி அவர்கள் உள்ளே வருகிறார்கள். பலர் 'ஐயா வந்தாச்சு' என்று சொல்கிறார்கள்). ஐயா வந்தாலும் இப்போது மைக் கொடுக்க முடியாது. ஆகையால் இந்தச் சட்டத்தை நன்கு யோசித்துச் செய்ய வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: அம்மையார் அவர்கள் பேசுகின்ற போது அறநிலையத்துறை சரியாக இல்லாத காரணத்தால் குத்தகை வசூல் செய்யப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். 1967-க்கு முன்னாலே டாங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் எவ்வளவு வசூல் பாக்கி இருந்தது? இப்போது பாக்கி எவ்

1972 ஏப்ரல் 6]

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

வளவு, வருமானம் எவ்வளவு என்ற புள்ளி விபரங்களை வைத்துக்கொண்டு அப்படிச் சொல்லுகிறார்களா அல்லது வேண்டுமென்றே அப்படிச் சொல்கிறார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: நான் எல்லாம் சேர்த்துத்தான் சொல்கிறேன். அவர்கள் செய்தார்கள், இவர்கள் செய்யவில்லை என்று சொல்லவில்லை, அதே நேரத்தில் தனி நபர்களாக இருந்தால் பாக்கியில்லாமல் கூடுமானவரையிலும் வசூலித்துவிடுகிறார்கள். அறநிலையத் துறையிலும் இப்போது முன்னேவிட நல்லமுறையில் வசூல் செய்கிறார்கள். பல கோவில் நிலங்கள் எங்கே இருக்கின்றன என்றேகூடத் தெரியாமல் இருந்தன. ஆனால் இப்போது தனி அதிகாரிகளைப் போட்டு, அவைகளையெல்லாம் கண்டுபிடித்து நடவடிக்கை எடுத்து வருவதையும் நான் அறிவேன். இன்னும் அதில் தீவிர நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருவதாக அமைச்சரவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள். இருப்பினும் கோவில் நிலங்களை எடுத்துவிட்டு, காம்ப்ளேஷன் கொடுப்பது என்பது முற்போக்கான கருத்து என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்ளமாட்டேன். அரசாங்கம் அதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

நில உச்சவரம்புச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டதால்தான் இன்றைக்குப் பலர் தங்கள் நிலங்களைக் கோயில்களுக்கு எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். இன்னும் கல்வி டிரஸ்ட், ஆஸ்பிட்டல் டிரஸ்ட் இவைகளுக்கு எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். சமுதாய நன்மைக்காக அது பயன்படுகிறது. அதை அரசாங்கம் தடை செய்வதால் சமுதாயத்திற்குத்தான் பாதிப்பு ஏற்படும். அதற்குப் பதிலாக அவர்களிடம் சொத்துக்களை 'உங்கள் பெயரால் பள்ளிக் கட்டடம் கட்டுவதற்கு, ஆஸ்பத்திரிகள் கட்டுவதற்குக் கொடுங்கள்' என்று தட்டிக் கொடுத்து அந்த நிலங்களை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் அவர்களும் மனம் நோகாமல் தாராளமாகக் கொடுப்பார்கள்.

இப்போது சவுக்கு வைப்பதற்கு உச்சவரம்பிலிருந்து விதிவிலக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்போலத் தோப்புகளுக்கு விதிவிலக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த விதிவிலக்குகளை எல்லாம் ரத்து செய்துவிடலாம்.

கோவில் டிரஸ்டிகள் ஒழுங்காக நடைபெறவில்லை என்றால், எங்காவது ஊழல் நடைபெறுகிறது என்றால், அதைக் கண்காணிக்க அரசாங்க அதிகாரிகளைப் போட்டுக்கொள்ளலாம். சட்டத்தில் சில திருத்தங்களைச் செய்து கொள்ளலாம். புதிய டிரஸ்டிகளை நியமிக்கலாம். அதைக் கண்காணிக்கின்ற வகையில் ஒவ்வொரு டிரஸ்டிலும் நான்கு எம்.எல்.ஏ.-க்களைப் போடலாம்.

452 தமிழ் நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்த (நிலவுடமைக்கு உச்ச வரம்பு வரையறுத்தல்) மூன்றாம் திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/72)

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

[1972 ஏப்ரல் 6]

அப்படிச் செய்து நிர்வாகத்தை நடத்தினால் அது புரட்சிகரமானதாகும். கோவில் நிலங்களை எடுத்துவிட்டு, அதற்கு காம்பன்சேஷன் கொடுப்பது புரட்சி காமானதாகாது.

அதேமாதிரியாக, தனி நபர்கள் தங்கள் நிலத்தைக் கல்வி நிறுவனங் களுக்கும், ஆஸ்பத்திரிகளுக்கும் எழுதி வைப்பதைத் தடைசெய்யக்கூடாது. சமுதாய நன்மையைக் கருதி அதற்குத் தடை விதிக்கக்கூடாது. அதற்குப் பதிலாகத் தனி நபர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கின்ற சலுகைகளை எடுத்துவிட லாம். அக்ரோ-இண்டஸ்ட்ரீஸ் போன்ற பல நிறுவனங்களுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக் கின்ற சலுகைகளை எடுத்துவிடலாம். கம்யூனிசவாதிகள் சொல்வதைமட்டும் நாம் நம்பிவிடக்கூடாது. அது முற்போக்குச் சமுதாயத்திற்கு நல்லதல்ல. ஆகவே, அரசாங்கம் இம்மாதிரியான சட்டங்களை யோசித்துச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, முடித்துக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அறநிலைய அமைச்சரவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த மசோதா பொறுக்குக் குழுவுக்கு அனுப்பி ஆராயப்படும் என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். எப்படி இருந்தாலும் அங்கு பல்வேறு விஷயங்களை நன்கு ஆராய்ந்து தக்க முடிவுகளை எடுப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த மசோதாவை வரவேற்று நான் சிலவார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சில நாட்களுக்கு முன்பாக அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களையும் அழைத்துப் பேசிய அந்தக் கூட்டத்தில் இந்த டிரஸ்டு விவகாரம்கூட ஒரு பெரிய விவகார மாக இருந்தது. அதிலே முதலமைச்சரவர்கள் பல பயங்கரமான காட்சி களைப் படம் பிடித்துக்காட்டினார்கள். அவைகளிலே ஒரு காட்சி என்னவென் றால், டிரஸ்டு என்ற பெயரால் பலர் இன்றைய தினம் பயங்கரமான வகையில் மோசடி செய்துகொண்டு இந்த நாட்டுமக்களை ஏழை மக்களை ஏமாற்றுகின்ற வகையில் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற காட்சியை ஆதாரங் களோடு காட்டினார்கள். அதற்குப் பிறகு என் மனதில் ஏற்பட்டிருக்கிற எண்ணம் என்னவென்றால் அப்பேர்ப்பட்ட தவறான வகையில் டிரஸ்டு என்று எழுதி வைத்துக்கொண்டு, அந்த சட்டத்தின் ஓட்டைக்குள்ளே நுழைந்து தப்பித்துக்கொள்ள பெரிய பெரிய பிளாக் மார்க்கெட்டுகளை நடத்துகிறார்கள் என்று சொன்னாலும் அது மிகையாகாது. அப்பேர்ப்பட்டவர்களை நிச்சயமாக அரசாங்கம் கண்காணிக்கவேண்டும் என்றுதான் என்னுடைய மனதிலே பட்டது. அன்று அந்தக் கூட்டத்திலே முதலமைச்சர் அவர்களிடமும், நம்முடைய சட்டத்துறை அமைச்சரவர்களிடமும் இப்படிப்பட்டவர்கள்மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்; அதற்குத் தேவைப்பட்டால்

தமிழ் நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்த (நிலவுடமைக்கு 453 உச்ச வரம்பு வரையறுத்தல்) மூன்றாம் திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/72)

1972 ஏப்ரல் 6]

[டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே]

சட்டத்தைக்கூட, திருத்திக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். அந்தக் கருத்தை இங்கு மீண்டும் வலியுறுத்திச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

இன்று கல்வி நிறுவனங்கள் பேரிலோ, கோயில்கள் பேரிலோ டிரஸ்ட் என்ற பெயராலே பல ஏக்கரா நிலங்களை எழுதிவைத்து தனிப்பட்ட வகையில் ஒன்றிரண்டு பேர்கள் அனுபவித்துக்கொண்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். வீட்டில் உள்ள கிருஷ்ண விக்கிரகத்தின் பேரில் டிரஸ்ட் பண்ணியிருப்பதைக் கூடச் சொன்னார்கள். எல்லோரும் இவ்வளவுதான் நிலம் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று சட்டம் கொண்டுவருகிற கருத்தில் வேறுபாடு இருக்கலாம். It is a question of policy. ஆனால் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்த பிறகு அந்தச் சட்டத்தில் இருந்து தப்பிக்கொள்வதற்காக இதுபோன்ற ஓட்டைகளை எல்லாம் பயன்படுத்திக்கொள்வதற்கு நாம் அனுமதிக்கக்கூடாது. பொறுக்குக் குழு இவற்றைப் பரிசீலிக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் ஒரு சின்ன கமிஷனையே நியமித்து அது தமிழ்நாட்டில் எந்த எந்த வகையில் யார் யார் டிரஸ்டிகள் மூலமாக அரசாங்கத்தையும்சரி, பொதுமக்களையும்சரி மோசடி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைக் கண்டு, தக்க விவரங்களைச் சேகரித்து இந்தப் பொறுக்குக் குழுவுக்குக் கொடுத்தால், பொறுக்குக் குழுவும் அதைப் பரிசீலித்து தக்கதொரு நல்ல முடிவுக்கு வருவதற்குச் சாத்தியமாகலாம். இதுபோல டிரஸ்டிகள் என்ற பெயரால் அரசாங்கத்தையும்—பொதுமக்களையும் ஏமாற்றிக் கொண்டிருப்பவர்கள் யாராக இருந்தாலும், எப்படிப்பட்டவர்களாக இருந்தாலும்--உயர்ந்த மட்டத்தில் இருப்பவர்களாக இருந்தாலும்--அவர்கள் யார் என்று பார்க்காமல் கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அந்த எண்ணத்தோடுதான் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பெற்றிருக்கிறது என்கிற நம்பிக்கையோடு இதை வரவேற்று என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : Since my name has been mentioned, I want to make a personal explanation. தலைவர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சி நண்பர் திரு. ஹண்டே அவர்கள் பேசும்போது கூட—என்னைக் கைகாட்டிக் காட்டிப் பேசினார்கள். பழைய காங்கிரசைச் சேர்ந்தவர்களும் சரி, சுதந்திராக்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும்சரி மீண்டும் மீண்டும் திருப்பித் திருப்பி ஒரு தவறான கருத்தை வெளியிட்டு வருகிறார்கள். நான் ஏதோ பரம் பரை மிட்டா மிராசு போலவும், மில் அதிபர் போலவும் ஒரு சித்திரத்தைத் தீட்டிக் காட்டிக்கொண்டு வருகிறார்கள். திருச்செந்தூரில் உள்ள ஆதித்தனார் கல்லூரிக்கு டிரஸ்ட் நிலம் எழுதி வைத்திருப்பதுபற்றிப் பேசினார்கள்.

454 தமிழ் நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்த (நிலவுடமைக்கு உச்ச வரம்பு வரையறுத்தல்) மூன்றாம் திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/72)

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

[1972 ஏப்ரல் 6]

எனக்குப் பரம்பரையாக, பூர்வீகமாக வந்த நிலம்கூட உச்சவரம்புக்குக் கீழேதான் இருக்கிறது. நான் ஒரு ஏக்கர் நிலத்தைக்கூட விற்றது கிடையாது. பூர்வீகச் சொத்தில் ஒரு ஏக்கர் நிலத்தைக்கூட எந்த ஒரு டிராஸ்டிக்கும் எழுதி வைக்கவில்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆயினும் என்னைப்பற்றிச் சொல்லப்பட்டது.

DR. H. V. HANDE : I never mentioned any name.

THE HON. THIRU Si. Pa. ADITANAR : I want to make it very plain.

என் தந்தை மிராச்தாரும் இல்லை. மிட்டாவும் கிடையாது. ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் வழக்கறிஞர் தொழில் பார்த்தவர். அவருக்கு நாங்கள் மூன்று பிள்ளைகள். அவருடைய வருமானத்தைக்கொண்டு மூத்த பிள்ளையைத்தான் படிக்க வைக்க முடிந்தது. என்னை அவரால் படிக்க வைக்க முடியவில்லை.

DR. H. V. HANDE : I am raising on a Point of Order.

MR. SPEAKER : The Hon. Minister is giving personal explanation. Let him finish his personal explanation. You can then raise Point of Order.

DR. H. V. HANDE : I am on a Point of Order.

MR. SPEAKER : Usually Members want to obstruct the House under the pretext of Point of Order.

DR. H. V. HANDE : I protest against what the Hon. Speaker says. I am on Point of Order. Let me be heard.

MR. SPEAKER : It will be heard.

DR. H. V. HANDE : I shall explain.

MR. SPEAKER : You are obstructing me.

DR. H. V. HANDE : My point is the Hon. Minister is taking advantage.

MR. SPEAKER : I am not going to allow Point of Order now. Let him finish his personal explanation.

DR. H. V. HANDE : May I explain my Point of Order ?

MR. SPEAKER : Are you going to resume your seat?

தமிழ் நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்த (நிலவுடமைக்கு 455
உச்ச வரம்பு வரையறுத்தல்) மூன்றாம் திருத்த சட்ட முன்வடிவு
(சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/72)

1972 ஏப்ரல் 6]

DR. H. V. HANDE : Am I not going to be allowed to raise my Point of Order?

MR. SPEAKER : He has not completed his personal explanation.

DR. H. V. HANDE : Are you giving a ruling that whenever that Member speaks, till he completes, we should not raise Point of Order?

MR. SPEAKER : He has not completed.

DR. H. V. HANDE : Am I not going to be given an opportunity? I ask under what rule you are asking me to resume my seat when I am on my legs on Point of Order.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைத் தலைவர் எழுந்து நின்றாலே மாண்புமிகு உறுப்பினர் தம் இடத்தில் அமர்ந்துவிடவேண்டும். இதுதான் இந்த அவையின் மரபு. பேரவைத் தலைவர் ஆணைக்குக் கீழ்ப்படியாவிட்டால் நிலைமை வேறு.

DR. H. V. HANDE : I am prepared to be thrown out of the House.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அது உங்களுடைய உரிமை. சபையில் இருக்கவோ, சபையைவிட்டு வெளியேறவோ உங்களுக்கு உரிமையிருக்கிறது. நான் சொன்னது எல்லாம் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் குறுக்கிடுதீர்கள். அவர் தாம் சொல்ல விரும்பிய பர்சனல் எக்ஸ்ப்ளனேஷனைச் சொல்லட்டும். பிறகு நீங்கள் பாயிண்ட் ஆர்டர் எழுப்பலாம் என்பதுதான்.

DR. H. V. HANDE : The Hon. Minister was saying something against us. From that arose my Point of Order.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் பின்னால் எழுப்புங்கள். அதைத் தானே நான் சொல்கிறேன். அவை நடவடிக்கை தடைபடுகிற அளவில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் செயல்படக்கூடாது. இன்றைய தினம் சபை முடிகிற நேரத்தில் இந்தப் பேரவை எவ்வளவு பெருமைப்படத்தக்க வகையில், கண்ணியமிக்க முறையில் நடந்து வந்திருக்கிறது என்பதை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லலாம் என்று இருந்தேன். இன்றைக்கு டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பத்து நிமிடங்களாகப் பேரவையின் நடவடிக்கை தடைபடுமாறு குறுக்கிட்டு வருகிறார்கள்.

456 தமிழ் நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்த (நிலவுடமைக்கு உச்ச வரம்பு வரையறுத்தல்) மூன்றாம் திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/72)

[பேரவைத் தலைவர்]

[1972 ஏப்ரல் 6]

அவர் ஒரு பெரிய கட்சியாகிய சுதந்திராக்கட்சியைச் சேர்ந்தவர், அதன் தலைவர் அந்தக் கட்சியின் பெயரை மாற்றலாம் என்றாலும்கூட மாற்றக்கூடாது என்று சொல்லி வருகிறார்கள். சபாநாயகர் பேசுகின்றபோது உறுப்பினர் தம் இடத்தில் உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கவேண்டும். அதற்குக் கீழ்படியாவிட்டால் அது வெளியே போவதோ, உள்ளே இருப்பதோ அவர் உரிமை. அந்த உரிமை அவருக்கு இருக்கிறது.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: (உட்கார்ந்துகொண்டே) இந்தமாதிரி ரூலிங் நான் எங்கும் பார்க்கவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: இப்படிப்பட்ட ஒரு தவறான கற்பனையைச் செய்துகொண்டு, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே, அமைச்சராக இருக்கின்றவர் 'மிட்டா-மிராசுதார்' என்ற அளவிலே பேசுவதை விட்டுவிட வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இந்தப் பேரவையிலே இதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய உடன்பிறந்த தம்பி பத்து வருடம் சப்-இன்ஸ்பெக்டராக வண்ணாரப்பேட்டையில் இருந்தவர். அவர் ஒரு என்.ஜி.ஓ.. அவருக்கு சப்-இன்ஸ்பெக்டர் வேலை கிடைத்ததும் அதை ஒரு பெரிய விழாவாகவே எங்கள் வீட்டில் நடத்தினோம். ஏனென்றால் அப்போது அந்த வேலை அவருக்குக் கிடைத்தது என்றால் அதுவே பெரிய உத்தியோகம். அவ்வளவு மகிழ்ச்சி. பிறகு அவர் இன்ஸ்பெக்டராகி, பின்னர் ஓய்வு பெற்றார்.

நான் லண்டனில் போய்ப் படிக்க முடிந்தது எப்படி என்றால் அதையும் சொல்லிவிடுகிறேன். சுதேசமித்திரன் பத்திரிகை நிருபர் வேலையை ஏற்றுக் கொண்டு லண்டன் சென்றேன். பின்னர் 'கேசரி' என்ற பம்பாய் பத்திரிகை நிருபராகவும் இருந்து, என்னுடைய வேலையையும் பார்த்துக்கொண்டு, அதனால் வரும் ஊதியத்தைக்கொண்டு என்னுடைய படிப்பையும் முடித்துக்கொண்டேன். நான், ஏதோ உழைக்காமல் வந்தவன் என்று யாராவது பேசினால் அது தவறாகும். ஏறக்குறைய 9 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக சிங்கப்பூரில் இருந்து, பாரிஸ்டர் தொழில் நடத்தி, — 'திரை கடல் ஓடியும் திரவியம்தேடு' என்று சொல்வார்களே அதுபோல—பணத்தைச் சேமித்துக் கொண்டு வந்தேன். அந்தப் பணத்தைத்தான் கல்லூரிக்குக் கொடுத்தேன். என்னுடைய தந்தையாரின் பூர்வீகச் சொத்தான நிலத்தைக் கொடுக்கவில்லை. அந்தக் கல்லூரியும் காங்கிர ஆட்சியில்தான் தொடங்கப்பட்டது. கல்லூரிக்கு 'எண்டோமென்ட்' வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்ட காரணத்தால் கல்லூரிக்குப் பணம் கொடுக்கப்பட்டது. நிலம் கொடுக்கவில்லை இந்தச் சட்டம் வந்தவுடனேயே, டிராஸ்டுக்கு நிலம்

தமிழ் நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்த (நிலவுடமைக்கு 457 உச்ச வரம்பு வரையறுத்தல்) மூன்றாம் திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/72)

1972 ஏப்ரல் 6]

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

எழுதி வைத்துவிட்டார் என்று சொல்வதெல்லாம் தவறு. ஆதித்தனார் கல்லூரிக்கு வாங்கப்பட்டதெல்லாம் பட்டா நிலம். கல்லூரி நிர்வாகம் பணம் கொடுத்து, பட்டா நிலங்களை வாங்கியிருக்கிறது. திருவாடுதுறையிலே, திருப்பரங்குன்றத்திலே உள்ள டிராஸ்டிகள் எழுதி வைத்திருக்கிறார்களே, அது போலத்தான் இதையும் எழுதி வைத்திருக்கிறார் என்று சொல்வது தவறான கருத்தாகும். அதைப் போக்கத்தான் இதைச் சொல்கிறேன். உழைப்பினால் கொண்டு வந்த பணத்தைக்கொண்டு கல்லூரி ஆரம்பிக்கப்பட்டது. கல்லூரி நிர்வாகத்தால் வாங்கப்பட்ட அதற்குரிய நிலம் எல்லாம் பட்டாவாக வாங்கப் பட்டது. அது 1963, 1964-ல் வாங்கப்பட்டது.

அன்றைய தினம் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தின்போது நான் மூன்று மாதம் சிறையில் இருந்தபொழுது கல்லூரி நிர்வாகிகள் இதை வாங்கியிருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டம் வருவதை நான் வரவேற்றிருக்கிறேன். திருவாடுதுறையில் உள்ள பராசத்திக் கல்லூரிக்கு நிலம் எழுதி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. திருப்பரங்குன்றத்தில் உள்ள குமாருருபா சுவாமிகள் கல்விக்கூடத்திற்கு நிலம் எழுதி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி எழுதி வைக்கப்பட்டிருக்கிற நிலங்களை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று உச்சவரம்புச் சட்டம் வந்திருக்கிறது. அந்த டிராஸ்டிகளையும் இந்த டிராஸ்டையும்—போட்டு குழப்பிக்கொள்ளக் கூடாது. ஆகவே, இந்தச் சட்டமன்றத்தில் இருப்பவர்கள் அருள்கூர்ந்து, என்னுடைய முன்னுதைய வாழ்க்கையைப் பார்த்து, அதன்படி என்னைக் கருது வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : Dr. Hande, what is your point of order?

DR. H. V. HANDE : My point of order comes under two sections. The first is this. When a Member—any Member—is speaking, whether a Minister or a non-Minister whoever he is, if another member wants to raise a point of order, he should be given an opportunity to raise the point of order. For instance, when I am speaking. . . .

MR. SPEAKER : I understand your point of order. . . .

DR. H. V. HANDE : Let me finish

MR. SPEAKER : I understand the point. Why are you going on repeating and repeating?

DR. H. V. HANDE : I must make myself clear.

MR. SPEAKER : Your point is that at any time any Member should be allowed to raise a point of order. Is it not?

[1972 ஏப்ரல் 6]

DR. H. V. HANDE : Then why was I not allowed to raise my point of order? When that Member was speaking, I rose to raise a point of order. Why was I not allowed? That is my first question.

The second question is this. Whether such and the same method will be followed in respect of other Members hereafterwards and whether the Hon. Speaker whenever I am speaking and whenever any other Member rises on point of order, whether I will be given the same protection?

MR. SPEAKER : That arises from your point of order?

DR. H. V. HANDE : That is point of order A. Number B is this. Here there is a Bill before the House. A number of colleges have been mentioned. But representatives of all colleges cannot come into this House. That being the position, the Hon. Minister for Co-operation has been talking on one item, Item 7. My point is this. When the Bill is going to the Select Committee and when the Select Committee can invite the Hon. Minister for Co-operation to give his explanation—whatever explanation he has given in this House could have been given before the Select Committee by way of personal explanation or a representation. When that is the position, is it not a fact that by virtue of his being a Minister, he has indirectly tried to take an extraordinary position, get a leverage over others and tried to highlight all that is in his mind and will this not be influencing the decision that might be taken by the Select Committee? Whether a member by virtue of his position in the House can take advantage of it? Whether such a Member could be allowed to take advantage of his position and he be given an opportunity to explain—practically he was making a speech—whether a Member of the Treasury Benches and a Member of this House be allowed? I want to know in what capacity he has done that? Whether it is proper? These are the two valid points which I respectfully submit to the Hon. Speaker to give his decision on.

THIRU S. KANDAPPAN : Sir, I want to raise a point of order. Mr. Hande, I think, has been saying that the Hon. Minister would dictate the actions of commission and omission of Members of the Select Committee (Dr. Hande : I said he is trying). Sir, that is an aspersion on the Members of the Select Committee; to whichever party they belong, they are equally honourable, as Dr. Hande.

1972 ஏப்ரல் 6]

[Thiru S. Kandappan]

I think every Member of the Select Committee applies himself fully to the problem that he is seized of and no one is influenced by anyone, Minister or non-Minister. To cast aspersions and impute motives (Dr. Hande: No, I did not say so) that they are influenced by the Hon. Minister is unfair to the Select Committee Members (Dr. Hande: You are imputing motives). He must withdraw his words.

DR. H. V. HANDE: I did not say that Minister was influencing. You are now imputing motives. I never mentioned about Select Committee Members and I never said that. I said the Minister is trying to influence. I tell you, he is trying unsuccessfully and he will not succeed. Your point is that the moment our Minister for Co-operation says something, the members of the Select Committee will be influenced. Definitely not. Only I am saying that he is trying to influence, exploit and utilise his position as Minister in this House. My words are very clear and they are on record. I request you to understand that.

MR. SPEAKER: How long are you going to speak, Dr. Hande?

THIRU M. A. LATHEEF: Sir, Dr. Hande has taken exception to the observations and the personal explanations given by the Hon. Minister for Co-operation. As explained, when the other institutions that have been enumerated in the draft Bill have no opportunity of giving any personal explanations, because of the position that he, the Hon. Minister for Co-operation holds in this House, he has given a personal explanation.

I submit, Sir, that the Hon. Minister for Co-operation has not given this explanation because of his connections with or as a representative of the Trust; he has given this explanation when the Hon. Member made an open charge against the Government (Interruption by DR. H. V. HANDE) wait, when the hon. Member made an aspersion upon the Government wherein he has stated that the Government is unduly siding the particular trust, namely, the Adithanar Trust. (Dr. Hande: No, no. You are mistaken). Therefore, when some aspersions are cast upon the Government, it is the duty of a Member of the Treasury Benches to dispel that. (DR. HANDE: Did I mention about him? Therefore, I submit that this point of order raised by the hon. Member has helped only to cause obstruction to the proceedings of this House and therefore

[Thiru M. A. Latheef]

[1972 ஏப்ரல் 6]

as my learned friend said, he has cast aspersions on the members of the Select Committee. Also most probably, I may also be a member of the Committee and I strongly take exception to the observations made by the hon. Member, Dr. Hande.

THIRUMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: Sir, I would like to submit a small point. The hon. Member, Dr. Hande, while speaking, did not make any remark about the Hon. Minister for Co-operation. If the Hon. Minister had volunteered himself to give an explanation, Dr. Hande is not to blame. That is one thing.

The hon. Member Dr. Hande raised a point of order. I would like, in this connection to refer to Rul 83, Clause 5, which clearly lays, down that—'No debate shall be allowed on a point of order, but the Speaker may, if he thinks fit, hear members before he gives his decision thereon'.

It is also stated that 'A point of order is not a point of privilege'. Further, it is said: 'A member shall not raise a point of order (a) to ask for information, or (b) to explain his position, or (c) when a question on any motion is being put to the House or (d) which may be hypothetical'. In the circumstances, I feel he was not right; as the Hon. Minister was not yielding, it is wrong for any hon. Member to be on his feet.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் சொன்னதெல்லாம் ஹாண்டே அவர்களுக்குத்தானே தவிர, மினிஸ்டர் சொன்னதற்கு அல்லவே? டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் ஏதாவது சொல்ல வேண்டுமா?

DR. H. V. HANDE: Sir, I only want to say that I did not even mention the name of Aditanar or Minister for Co-operation. I fully supported the Government and I was only expecting a compliment from the Hon. Minister for Industries. Sir, I did not even read out the list. It was only after the Hon. Minister read out the list, I took that paper from the hon. Member, Thiru Marimuthu and read it. Till then I have not read it. So my name has been unnecessarily dragged by the hon. Member. Sir, I did not even look at his side—I can even say I closed my eyes. So the hon. Member has unnecessarily cast aspersion on me. I respectfully say, why should he be angry and I know the Members of the

1972 ஏப்ரல் 6]

[Dr. H. V. Hande]

Select Committee can never be influenced and definitely I would be the last person to cast aspersions on a distinguished Member like Thiru Latheef.

THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR: Sir, I only want to refer to Rule 81 which relates to personal explanation. I may only add that anything that I speak will not be reported in the Opposition newspapers. I know all the newspapers keep, what is known as 'Obituary file'. They will not publish what I say now but at a time will come when they will think it fit to publish in the newspaper what I told this House already

DR. H. V. HANDE: Your paper also does not publish what I say. . . .

THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR: Matters and facts which I mentioned may be looked into by them when they write in the 'Obituary column'. They will not publish them to-day and I know it very well.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இந்தப் பிரச்சனையைப்பற்றி நான் இப்பொழுது சூலிங் கொடுக்கப் போகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களிடம் எந்தப் பேரவையும் இவ்வளவு தராளமாக நடந்துகொள்ளாது. அவருடைய ஒழுங்குப் பிரச்சிக்கான எல்லாவிதக் கருத்துக்களும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இதைத் தொடர்ந்து யாரும் பேச வேண்டாமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இரண்டு பாயின்ட்ஸ் ஆஃப் ஆர்டர்ஸுக்கும் நான் இப்பொழுது என்னுடைய தீர்ப்பை வழங்குகிறேன்.

அவர்கள் எழுப்பிய இரண்டாவது பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் மாண்புமிகு அமைச்சரைப்பற்றிக்கூட அல்ல, சபாநாயகரைப் பொறுத்தது. இரண்டு பாயின்ட்ஸ் ஆஃப் ஆர்டரும் சபாநாயகரைப் பொறுத்தவை. முதலில் என்னுடைய தீர்ப்பே, சபாநாயகரின் மீது பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டரே கூடாது. அதுதான் சட்டமன்றத்தின் தீர்ப்பு. எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் சொல்லிக் கொள்கிறேன், சபாநாயகர் மீது ஏதாவது கொண்டு வர வேண்டுமென்றால் 'சப்ஸ்டேன்டிவ் மோஷன்' ஒரு நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டுவந்து சபாநாயகரை ஆசனத்திலிருந்து இறக்கலாம், அதுதான் இந்த மன்றத்தின் உரிமையே தவிர சபாநாயகர் மீது பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் கொண்டுவருவதற்கு இடமில்லை. இரண்டு பிரச்சனைகளும் மாண்புமிகு அமைச்சரைப் பற்றியோ

462 தமிழ் நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்த (நிலவுடமைக்கு உச்ச வரம்பு வரையறுத்தல்) மூன்றாம் திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/72)

[பேரவைத் தலைவர்]

[1972 ஏப்ரல் 6]

உறுப்பினர்களைப் பற்றியோ அல்ல, சபாநாயகரைப் பொறுத்தது. அது எப்படி அனுமதிக்கலாம் என்பது ஒன்று, எந்த அதிகாரத்தின்மீது அனுமதிக்கிறீர்கள் என்பது மற்றொன்று இது தவிர வேறு ஒன்றுமே அவர்கள் எழுப்பிய பிரச்சனையில் விவகாரம் இல்லை.

மாண்புமிகு உறுப்பினரும் இதைப்பற்றி எவ்வளவு தடைபண்ணினார்கள், எவ்வளவு உறுப்பினர்களின் உரிமைகளை எடுத்துக்கொண்டார்கள் என்பதை நாட்டு மக்களும், மாமன்றத்தில் உள்ளவர்களும் பார்த்து வருகிறார்கள். எனக்குள்ள வருத்தமெல்லாம் அவர்கள் நியாயமாகச் செய்வது மாதிரியும், மற்றவர்கள் அதற்குக் குறுக்கீடாக இருப்பதைப்போலவும் கூறுகிறார்கள். அமைச்சர் உறுப்பினர்கள் பற்றிக் கூறிலுக்கூட தீர்ப்புக் கூற வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் சொன்னது அமைச்சரைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லையே, எப்படி எழுந்து சொல்லலாம், நான் எங்கே சொன்னேன் என்பது ஒன்று. எப்படி அனுமதிக்கலாம் என்பது இரண்டாவது. அனுமதிக்கலாம் என்பதற்கு எந்த நேரத்திலும் சபாநாயகர் அனுமதிக்கலாம். விதி இருக்கிறது, 81-வது விதி என்று சொல்கிறீர்கள்.

‘A member may, with the permission of the Speaker make a personal explanation although there is no question before the House. . .’

It does not matter whether Dr. Hande spoke about the Hon. Ministers or not.

‘no debatable matter may be brought forward, and no debate shall arise.’

அதைப்பற்றிப் பேசக்கூடாது என்பதுதான் விதி. எந்த நேரத்திலேயும் சபாநாயகருக்கு 81-வது விதியின்கீழ் உரிமை இருக்கிறது என்ற ஒரு காரணத்தாலே அவருடைய இரண்டு பாயின்ட் ஆர்ட்டும், எப்படிப் பேசச் சொல்லலாம் என்பது எழுவில்லை.

இன்னொன்றும் கூறுகிறேன். சபாநாயகருக்கு 84-வது விதியின்கீழ்

‘The Speaker shall have all powers necessary for the purpose of enforcing the rules and preventing disorder.’

என்ற அதிகாரமும் இருக்கிறது. சபாநாயகர் மீது வேண்டுமானால் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வந்து, கீழே இறக்கி வைத்துவிட்டுச் செய்யத்தான் ஒரு நிலைமை இருக்கிறதே தவிர, இல்லாவிட்டால் ஒன்றுமே நடக்காது, இப்பொழுதே ஒன்றும் நடக்கவில்லை, அரை மணி நேரமாக நடக்க

தமிழ் நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்த (நிலவுடமைக்கு 463
உச்ச வரம்பு வரையறுத்தல்) மூன்றாம் திருத்த சட்ட முன்வடிவு
(சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/72)

1972 ஏப்ரல் 6]

[பேரவைத் தலைவர்]

விடலை. ராஜாஜி அவர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள், ஆர். வி. கிருஷ்ணய்யர் அவர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள், அவர்களுடைய பாரம்பரியத்தில் வந்த டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் இவ்வளவு நேரம் கூறினார்கள். ஓர் உறுப்பினர் சொல்கிறார் என்றால் அவருக்கும் நம்மைப் போல் உரிமை இருக்கிறது. எந்த நேரத்தில் வேண்டுமானாலும் விளக்குவதற்கு உரிமை இருக்கிறது. ஏன் உட்காரச் சொன்னேன் என்று கேட்டார்கள். நான் இந்த இடத்தை என் பதவியை உபயோகித்துக்கொண்டு செய்ததைப்போல் ஆஸ்பர்ஷனை ஸ்பீக்கர்மேல் சொன்னார்கள். 64-வது விதியின்கீழ்

‘A member desiring to make any observations on any matter before the House. . . .’

என்றிருக்கிறது. நானும் ஒரு வருஷத்திற்கு மேலாக இந்தப் பேரவைத் தலைவராக இருக்கிற நேரத்தில் பார்த்தாகிவிட்டது, பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் என்ற பாணியில் சொல்கிறார்களே தவிர, பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டரை ரெய்ஸ் பண்ணுவதில்லை. ‘ப்ரொட்டெஸ்ட்’ செய்ய, சபாநாயகருக்குத் தெரிவிக்க, மார்க்கம் இருக்கிறது, பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் ரெய்ஸ் பண்ணுவதற்கு ஒரு முறை இருக்கிறது. பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் என்று சொல்லும்பொழுது 64-வது விதியின்கீழ்

‘A member desiring to make any observations on any matter before the House shall rise from his seat and being called by the Speaker, address his remarks to him from his place’

(This, Dr. Haude never does and he is never going to do.)

‘At any time, if the Speaker rises, any member speaking shall resume his seat.’ என்றிருக்கிறது. இந்த இரண்டையும் நான் பேரவைத் தலைவரான நாள் முதற்கொண்டு டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் அனுசரித்தது இல்லை. எப்படி பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டரின் கீழ் வரும் என்பதையும் இந்த மாமன்றமே முடிவு செய்து கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்றும் நான் சொல்கிறேன். டாக்டர் கிருஷ்ணராவ் என்று கருதுகிறேன், அதே டாக்டர் தொழிலில் இருப்பதன் காரணமாகச் சொல்கிறேன், டாக்டர் கிருஷ்ணராவ் அவர்கள் சபாநாயகராக இருந்தபொழுது அளித்த தீர்ப்பை—டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுக்கு நல்ல பதில் சொல்வதுமாதிரி, அமைந்திருக்கும் தீர்ப்பை—அவருடைய தொழிலில் இருந்தவர்கள், ஆதலால்

464 தமிழ் நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்த (நிலவுடமைக்கு உச்ச வரம்பு வரையறுத்தல்) மூன்றாம் திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/72)

[பேரவைத் தலைவர்]

[1972 ஏப்ரல் 6]

சொம்பவும் அபிமானம் இருக்கும் என்பதால் சொல்கிறேன். ஏன் சொல்கிறேன் என்றால் பேரவைத் தலைவரைப்பற்றி இரண்டு ஒழுங்குப் பிரச்சனைகளைக் கொண்டு வந்தார்கள், அதனால்தான் நான் இவ்வளவும் சொல்கிறேன்.

‘Members must wait till the Member on whose speech they want to raise the point of order finishes his speech as then only the Chair can know what exactly the point of order is’.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது, கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் பேசினார்கள், அதைப்பற்றி பாயின்ட் ஆர்டர் ஆர்டருக்கு ஒரு தீர்ப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்றாலும்கூட அவர் அந்த வார்த்தையையோ அல்லது கருத்தையோ முடித்த பிறகுதான் அமைகிறது என்ற வகையில் 1959-வது ஆண்டு டாக்டர் யூ. கிருஷ்ணராவ் அவர்கள்

‘Members must wait till the Member on whose speech they want to raise the point of order finishes his speech as then only the Chair can know what exactly the point of order is.’

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இரண்டும் பாயின்ட் ஆர்டர் ஆர்டர் என்ற முறையில் எழவில்லை என்று கூறி இந்தப் பிரச்சினையை இதோடு முடிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டமுன்வடிவு கூட்டுப் பொறுக்குக் குழுவுக்குப் போக வேண்டுமென்ற அரசினுடைய தீர்மானத்தை ஆதரித்து பல கட்சியின் தலைவர்களும் நல்ல கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களே குறிப்பிட்டதுபோல் சுதந்திராக கட்சியே புரட்சிகரமான கருத்துக்களைச் சொல்லக்கூடிய நல்ல காலம் எங்களுடைய ஆட்சிக்குக் கிடைத்திருக்கிறது என்று சொல்லலாமென்று தயாராக இருந்தேன். அதற்குள்ளாக அவர்கள் வேறு நிகழ்ச்சிகளுக்குச் சென்று விட்டார்கள்.

அவர்கள் பேசும்போது சில சந்தேகங்களைக் கிளப்புகின்ற முறையில் பேசினார்கள். அதற்கு விளக்கம் சொல்லுவதுதான் நியாயம் என்று அவர்களே கருதுவார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

பொதுவாக மன்றத்திலுள்ள எல்லா உறுப்பினர்களும் உச்சவரம்புச் சட்டத் திலே சில விதி விலக்குகளைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு சட்டத்தின் உண்மையான பயன் மக்களுக்குக் கிடைக்காத, சமுதாயத்திற்குக் கிடைக்காத நிலையை மாற்ற வேண்டுமென்று சொல்லியது மகிழ்ச்சி தரக்கூடியதாக இருக்கிறது. அரசாங்கம் இப்படிப்பட்ட முடிவை எடுப்பதற்கு முன்னால் கூட எல்லாக் கட்சித்

1972 ஏப்ரல் 6]

[திரு. செ. மாதவன்]

வதலைவர்களையும் அழைத்துப் பேசி அவர்களுடைய கருத்துக்களின் அடிப்படையில்தான் இந்த மசோதாவையே கொண்டு வந்தோம் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கோயில் பிரச்சனைதான் அதிகமாக இருந்தது. கோயில் நிலங்களை இப்போதைக்கு இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் கொண்டு வரவேண்டாம் என்ற அரசாங்கத்தின் முடிவையும் தெரிவித்திருக்கிறோம். இதிலே கூட, கோயிலுக்கு நிலம் இருக்க வேண்டுமா, கோயிலுக்குச் சொத்து இருக்க வேண்டுமா, கோயிலுக்கு வருமானம் இருக்க வேண்டுமா என்பது அல்ல பிரச்சினை. நிலச் சீர்திருத்தம் ஒரு கொள்கை. அந்தக் கொள்கையை நிறைவேற்ற வேண்டும். மத்திய அரசாங்கத்தின் கருத்தும் இதே கருத்துத்தான்.

திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் வேறு விதமான கருத்துக்களை எல்லாம் சொன்னார்கள். நான் அறிந்தவரை அவர்களுடைய கட்சி அன்றைக்கு மத்திய அரசில் இருந்தபோதே நிலச் சீர்திருத்தத்தைப் பற்றி மிகுந்த அளவுக்கு மாநில அரசுகளை வற்புறுத்தி வந்தது என்பதை நினைவுப்படுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கோயிலுக்குச் சொத்து வேண்டாமா என்று கேட்பது கேள்வி அல்ல. நிலச் சீர்திருத்தம் என்றால் என்ன என்று கேட்பதுதான் உண்மையான கேள்வி. அப்போதுதான் உண்மையான பதிலைப் பெற வாய்ப்பு ஏற்படும்.

நிலத்தில் பாடுபடும் உழவன் அந்த நிலத்திற்குச் சொந்தக்காரனாக இருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் உண்மையிலேயே உற்பத்தி பெருக வாய்ப்பு இருக்கும் என்பதுதான் நிலச் சீர்திருத்தத்தின் அடிப்படையான கொள்கை. அந்தக் கொள்கையை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அந்தக் கொள்கையின் அடிப்படையில்தான் ஏராளமான நிலங்கள் கோயிலுக்குச் சொந்தமாக இருப்பது தவறு என்ற கருத்து நாட்டில் இருக்கிறது. இன்றைக்கு இந்த அரசாங்கம் அதை ஏற்காமல் இருக்கலாம், பல கட்சிகள் அதை ஏற்காமல் இருக்கலாம். எதிர்காலத்தில் அதை ஏற்கக் கூடிய காலம் வரும் (ஆரவாரம்). அந்தக் கருத்து சமுதாயத்தில் இருக்கிறது என்பதை யாரும் மறந்து விடக் கூடாது என்பதை வலியுறுத்திக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அந்த முறையில் கேரீயில் பிரச்சினையைப் பற்றி அதிகமாகப் பேசாமல் விட்டு விடுகிறேன். கோயிலுக்கு நிலம் கொடுத்து விட்டு, அதைப் பரிபாலிக்கும் அதிகாரம் இருந்தால் போதும் என்ற வாதம் வைக்கப்பட்டது. அது மிகுந்த தவறான வாதம். நிலச் சீர்திருத்தத்தின் அடிப்படையே, யாரோ ஒருவன் நிலத்திற்குச் சொந்தக்காரனாக இருக்கிறான், இன்னொருவன் உழுகிறான் என்ற

466 தமிழ் நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்த (நிலவுடைமைக்கு உச்சவரம்பு வரையறுத்தல்) மூன்றாம் திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/72)

[திரு. செ. மாதவன்]

[1972 ஏப்ரல் 6]

நிலை மாற்றப்பட வேண்டுமென்பதுதான். நிலம் அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமா— கம்யூனிஸ்ட் நாட்டில் இருப்பது போல்—கோயிலில் இருக்கும் தர்மகர்த்தாவுக்குச் சொந்தமா என்ற பிரச்சினைகள் எழ வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

இந்தச் சட்டத்தினுடைய உண்மையான நோக்கங்களைப் பற்றி டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் நன்றாக விளக்கிப் பேசினார்கள். மோசடி நடைபெற்றிருக்கிறது என்றால், யாரை எண்ணிக்கொண்டு பேசினார் என்று தெரியாது. ஒரு வரைப் பற்றியும் எண்ணவில்லை என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள். அவர்கள் எண்ணி இருக்கமாட்டார்கள். அப்படி எல்லாம் எண்ணக்கூடியவர்கள் அல்ல. பொதுவாக இப்படிப்பட்ட தவறுகள் நடந்திருக்கின்றன என்பதைப் பற்றி எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களும் கூடி இருந்து பேசினோம். காங்கிரஸ் கட்சி உட்பட எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களும் உடன் இருந்து பேசினோம். இந்த வாதம் அப்போதே வைக்கப்பட்டது.

கல்லூரிக்கு, உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு, மருத்துவ விடுதிக்கு என்று நல்ல உள்ளத்தோடு நிலம் கொடுத்திருக்கின்ற நிலையில் அதை இந்த அரசாங்கம் தடுக்கும் முறையில் 60 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் என்று சீலிங் போடலாமா என்று கேட்டார்கள். அந்த நல்ல உள்ளம் எப்போது இருந்திருக்க வேண்டும்? 6—4—60-ல் சட்டம்; அதற்கு முதல் மாதந்தான் அந்தப் பரந்த உள்ளம் வருமா? டிராஸ்டை உருவாக்குவது, கோயிலுக்கு எழுதி வைப்பது, கல்லூரிக்கு எழுதி வைப்பது, உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு எழுதி வைப்பது என்று சட்டம் வருகின்ற நேரத்தில் செய்வது மோசடியே தவிர, பரந்த உள்ளத்தால் செய்யப் பட்டது அல்ல.

கல்லூரிக்குக் கூட, நிலம் இருந்துதான் கல்லூரி நடைபெற வேண்டுமா? நிலம் இருந்துதான் உயர்நிலைப் பள்ளி நடைபெற வேண்டுமா? நிலம் இருந்துதான் மருத்துவ விடுதி நடைபெற வேண்டுமா? அந்தக் கருத்து முழுக்க முழுக்க தவறான கருத்தாகும். அப்படிப்பட்ட நிலை ஏற்படாதபடி உடனடியாக நாம் எடுத்துவிட வேண்டாமா? கல்லூரிக்கு உள்ள நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு, உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு உள்ள நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு, மருத்துவ விடுதி தனியார் மருத்துவ விடுதியாக இருந்தால் எப்படி என்பதைப் பற்றி யெல்லாம் பரிசீலிப்பதற்காகத்தான் பொறுக்குக் குழுவுக்கு அனுப்புகிறோம்.

முக்கியமான கருத்தை ஒருவரும் சொல்லவில்லை. ஏன் இதைப் பொறுக்குக் குழுவுக்கு அனுப்புகிறோம் என்று விளக்கியிருக்கிறோம். பொதுவாக, டெபனிஷன் போடப்பட்டிருக்கிறது. டிராஸ்ட் என்று வைத்துக்கொண்டு இதிலிருந்து தப்பித்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு ஊரிலும் பலரும் டிராஸ்டிகளை விதம் விதமான வார்த்தைகளைச் சேர்த்து எழுதி

1972 ஏப்ரல் 6]

[திரு. செ. மாதவன்]

வைத்திருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி எல்லாம் நல்ல முறையில் தெரிந்து முடிவு செய்ய வேண்டுமென்பதற்காகத்தான், பொறுக்குக் குழு மாவட்டந்தோறும் சென்று, அந்தந்த மாவட்டத்திலுள்ள பொதுமக்கள் பிரதிநிதிகளை அழைத்து எங்கெங்கு தவறான முறையில் டிராஸ்டிகள் உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன, யார் யார் பொய்யான முறையில் டிராஸ்டிகளை எல்லாம் அமைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று பார்த்து அவற்றை எல்லாம் இந்தச் சட்டத்தின்கீழ்க் கொண்டு வரவேண்டும். உண்மையாக, மக்களுக்கு நன்மை செய்வது எப்படி என்று கண்டுபிடிக்க இதைப் பொறுக்குக் குழுவுக்கு அனுப்புகிறோம்.

பொதுவாக, இந்த மசோதாவைப் பொறுத்தவரை எல்லாக் கட்சியினரும் ஆதரிக்கிறார்கள். ஆகவே, இதை ஏகமனதாக நிறைவேற்றி, பொறுக்குக் குழு மிக உன்னதமான முறையில் சொல்லப்பட்ட கருத்துக்களின் அடிப்படையில் பரிசீலித்து திருத்த மசோதா சபைக்கு வந்து சட்டமாக்கித் தரவேண்டுமென்ற முயற்சிக்கு ஆதரவு தரவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறி இந்த மசோதாவை ஏற்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:—

“தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்த (நிலவுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு வரையறுத்தல்) மூன்றாம் திருத்த சட்ட முன்வடிவை (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1972) ஆய்வு செய்வதற்காக 36 உறுப்பினர்கள் அடங்கிய (24 சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்களும், 12 சட்ட மேலவை உறுப்பினர்களும்) கூட்டாய்வுக் குழு ஒன்றை அமைக்க சட்ட மேலவையின் இசைவைப் பெறுவதுடன், கூட்டாய்வுக் குழுவில் கீழ்க்கண்ட பேரவை உறுப்பினர்கள் பணியாற்ற தெரிந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள்—

மாண்புமிகு விவசாயத் துறை அமைச்சர்

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்

திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம்

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி

திரு. கே. கந்தசாமி

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்

திரு. கு. அ. பொம்மன்

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து

திரு. டி. இராசரத்தினம்

தமிழ் நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்த (நிலவுடைமைக்கு உச்சவரம்பு வரையறுத்தல்) மூன்றாம் திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/72)

[பேரவைத் தலைவர்]

[1972 ஏப்ரல் 6]

திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம்

திரு. பொன் சொக்கலிங்கம்

திரு. கோ. இளங்கோவன்

திரு. எஸ். நல்லசாமி

திரு. வி. பழனிவேலு

டாக்டர் எஸ். ஏ. சின்னராசு

திரு. ஆலடி அருணா

திரு. ஆ. முனியாண்டி

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா

திரு. எல். கணேசன்

திரு. மு. இராமன்

திரு. மா. மீனாட்சிசுந்தரம்

திரு. கு. காமாட்சி

திரு. மு. பழனிவேலன்

திரு.இரா. மாணிக்கவாசகம்

என்ற அமைச்சர் அவர்களின் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

MR. SPEAKER: The Bill is referred to Joint Select Committee. Under Rule 139 I nominate Hon. Thiru P. U. Shanmugam, Minister in-charge of the Bill as Member of the Joint Select Committee.

(2) அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு வர்த்தகம் அல்லாத நிறுவனங்கள் சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 10/72.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு.

தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு வர்த்தகம் அல்லாத நிறுவனங்கள் சட்ட முன்வடிவை (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 10/72) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளுவதற்கு ஆளுநர் அவர்கள் தம் இசைவைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.